

DILEMA VECHIE

Abonare

Home

Editoriale și opinii

Tema săptămânii

La zi în cultură

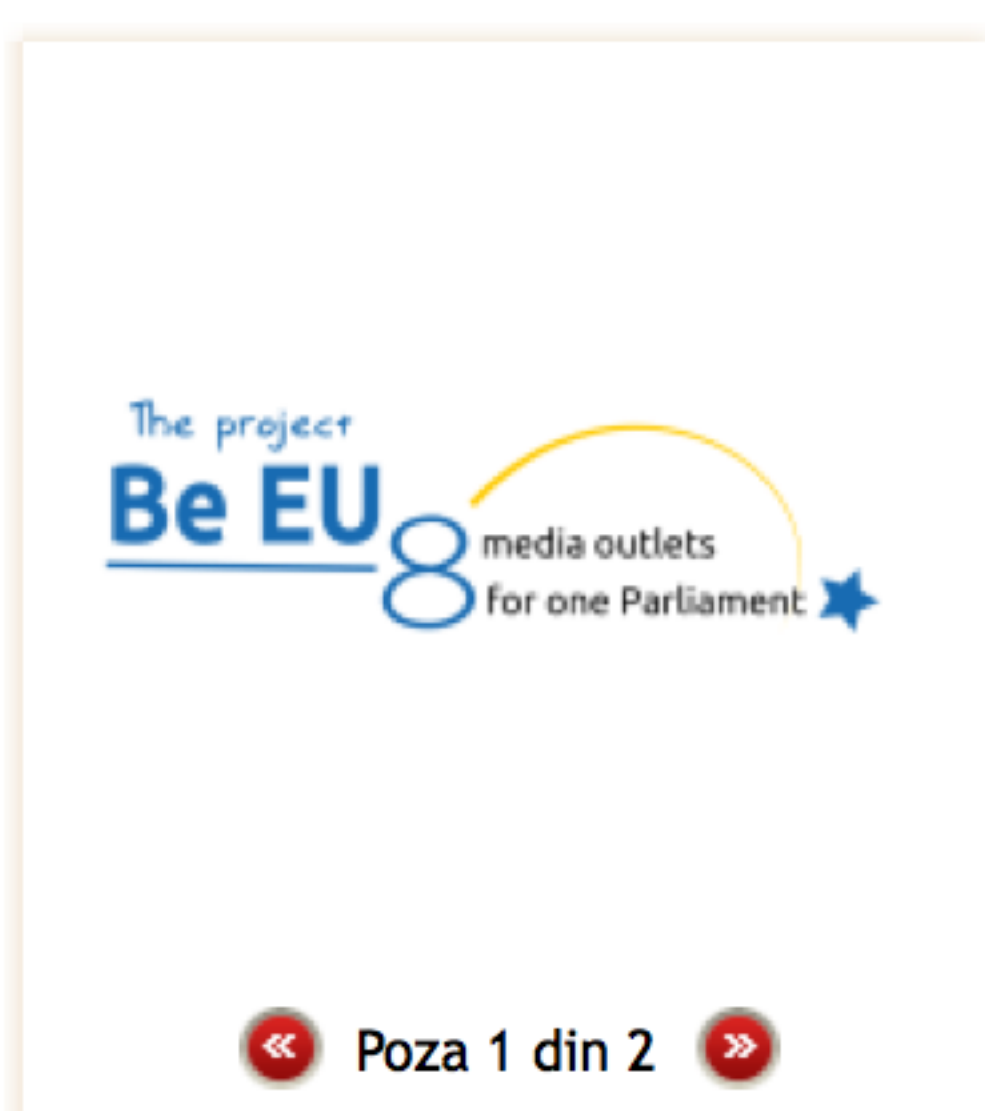
Societate

Tweet 1

Mi piace 4

Share

+1 0

Poza 1 din 2

Luiza VASILIU | La portile occidentului

Nu vă supărați, unde-i Europa?

Zilele astea se încheie campania electorală pentru alegerile europene de pe 25 mai. Sloganuri nefericite (printre care și pasiv-agresivul „Mîndri că sîntem români“, inutil-defensivul „Apărăm România Ta“, naiv-ridicolul „Ridicăm România“), scandaluri de furt minor (fotografii luate de pe Shutterstock, sloganuri luate din alte campanii, tricouri cu „Keep calm and vote

for X“ folosite de vreo două partide) și inadecvare majoră (campiona acestei campanii va rămîne, probabil, fotografia din albumul de pe Facebook al Elenei Udrea - „Traian Băsescu cu tinerii și femeile din PMP“, în care Cristian Preda e îngenunchiat pe plajă și-i pune coarne doamnei Udrea, ca un școlar bucuros că se poate trage în poză cu vedeta școlii), PNȚCD „renaște“, USL „trăiește“ - păsări Phoenix fără termen de expirare, ale politicii românești, premierul și președintele sînt incapabili să iasă din nesfîrșitul lor schimb de replici agresive. Impresia generală e că nimeni nu și-a dorit o tură nouă de alegeri pentru Parlamentul European, în afară, poate, de candidații de pe primele poziții, care sînt motivați cel puțin financiar de perspectiva unui post la Bruxelles. În contextul valului de euroscepticism care a luat Europa pe sus în ultimii ani, încrederea în instituțiile europene a scăzut masiv, odată cu preocuparea pentru felul în care sîntem reprezentați în Parlamentul European. Deși matematica e simplă: trei sferturi din legislația statelor membre se votează în PE - ceea ce înseamnă că trei sferturi din legile care ne afectează viața de zi cu zi și care dau cadrul activităților noastre sociale, economice, culturale etc. se dezbate și se decid în PE.

De-aici ar fi trebuit să înceapă campania electorală, de la livrarea unei informații simple către alegători: Europa, așa cum apare ea concentrată în instituțiile europene, nu reprezintă o amenințare la adresa cetățenilor, de care cineva ar trebui să-i „apere“, ci un spațiu pe care pur și simplu trebuie să îl locuim împreună. Desigur, mecanismul cooperării europene scîrțîie, reglajele s-au făcut deseori în grabă și destul de prost, birocrăția și complicata structură instituțională adîncesc prăpastia dintre cetățean și organisme reprezentării lui la nivel european. Consecința e că un procent considerabil din populația României nici măcar nu știe de alegerile de pe 25 mai. Principalele partide și-au folosit evenimentele de lansare a candidaților pentru europene drept prilej de cîștigat capital prezidențial, transformînd întreaga campanie într-o încălzire pentru prezidențialele din toamnă. Pe Calea Rahova, peretele unui bloc a fost tapetat cu două afișe uriașe, reprezentîndu-l pe Victor Ponta și mîndria lui. Același afiș - ca și cum ar fi tipărit prea multe și n-aveau unde să le pună. Victor Ponta nu candidează la europarlamentare.

Cînd ai un partid care propune să trecem „la ora Europei“ (adică pe fusul orar al Germaniei, Italiei, Spaniei, Franței, Poloniei, Cehiei, Ungariei, Belgiei și Olandei), motivîndu-și propunerea prin fraza „Schimbarea orei este un manifest simbolic prin care vrem să transmitem că împărtășim toate valorile Europei de Vest și urmăm sporirea eficienței pe plan economic și social“, nu-ți rămîne altceva de făcut decît să te urci pe acoperișul Observatorului Astronomic și să nu mai cobori de-acolo pînă nu trec alegerile. Pentru clarificare, Adrian Șonka, astronom la același Observator, explică: „Asta ar însemna practic să decupezi România de pe glob și să o muți mai la stînga. Dacă ești bulgar și ai o întîlnire la ora 14 la Giurgiu, trebuie să pleci de la Ruse la ora 15 ca să ajungi la timp. Dacă ești la Giurgiu și ai întîlnire la Ruse la ora 16, nu pleca la ora 15, căci acolo e deja 17.“ Cam așa s-a vorbit despre Europa în campania pentru europarlamentare. Simbolic, vag, stîngaci, fără nici un fel de dezbateri autentice a temelor europene. Asta exclude, desigur, cîțiva candidați care, în pustiul general, au fost activi și convingși de importanța propriei misiuni în PE.

Încercînd să stimuleze interesul pentru alegeri și să trimită un semnal care să le indice candidaților că cineva stă, totuși, cu ochii pe ei, Fundația pentru o Societate Deschisă a lansat programul „Watchdog volunteers - alegeri europene 2014“, a cărui prezentare a sunat așa: „A început numărătoarea inversă pentru alegerile europarlamentare. Pentru că votul tău înseamnă reprezentarea intereselor tale timp de 5 ani în Parlamentul European, pentru că un cetățean nu e doar un alegător din 5 în 5 ani, îți propunem un exercițiu de cetățenie activă pe durata campaniei electorale.“ S-au înscris 79 de voluntari, dintre care au fost selectați 20. Fiecăruia i-au fost repartizați cîțiva candidați și sarcina de a le urmări activitatea pe rețelele de socializare și site-urile proprii și de a sancționa afirmațiile xenofobe, „contribuind pe termen lung la îmbunătățirea discursurilor politice ale parlamentarilor care ne reprezintă în Uniunea Europeană.“ Doar că discursul a fost, în mare parte, inexistent. I-am întrebat pe cîțiva dintre voluntari cum a decurs monitorizarea și ce-au aflat stînd cu ochii pe candidați. Răspunsurile lor dau o imagine destul de clară a campaniei, făcută, ca de obicei, „în teritoriu“, cu muzică populară și pupături pe obraz.

„Mare parte din discurs lipsește cu desăvîrșire, deoarece Klaus Johannis nu a considerat necesară o pagină ori un profil de Facebook, iar Mihai Voicu este extrem de secretos, ascunzînd orice postare/imagine publicului, fiind nevoit să fii unul dintre cei 5000 de oameni din lista lui, de parcă doar 5000 de alegători ar avea. În privința lui Crin Antonescu și a lui Theodor Stolojan, pot spune că discursurile sînt perfect conforme șabloanelor discursurilor socialiste predecembriste. Totul se rezuma la «Vă invit să mă urmăriți la ora X, la canalul X», ori «Votați-ne». În concluzie, pot spune că sînt 100% toleranți, tocmai prin lipsa interesului față de interacționarea cu cetățenii, fiindcă paginile lor sînt cam la fel, dacă nu chiar identice uneori, cu afișele electorale de pe orice stradă.“ (Alexandru, 20 de ani, student)

„Am constatat o deteriorare a limbajului la nivelul clasei politice în ultimii ani. Stilul de exprimare este nerafinat, uneori ostil, mesajul este lipsit de claritate, cu tendințe populiste și discriminatorii, în general comunicarea acestora în spațiul public este defectuoasă.“ (Andreea, 23 de ani, masterandă)

„La nivel general, în discursul candidaților există un mare grad de populism politic, temele serioase sau elocvente pentru societate lipsind cu desăvîrșire. În mod particular, ca o excepție, vreau să subliniez prestația pozitivă a candidatei Monica Macovei, unul dintre cei trei candidați pe care îi monitorizez, pentru care problema justiției reprezintă o prioritate și pe care o promovează constant atît în mediul virtual, cît și în cel real.“ (Laurențiu, 28 de ani, jurist)

„Cele mai multe declarații și luări de poziție reprezintă atacuri asupra contracandidaților, unele legate de activitatea profesională sau politică, iar altele legate strict de aspecte personale. Observ cum candidații se duc în teritoriu, fac băi de mulțime și împart promisiuni ce țin de politica internă sau invective la adresa adversarilor politici. Am mai observat cum temele de interes la nivel european nu sînt populare în discursurile candidaților, ci tot problematica internă, care este dezbătută zilnic.“ (Andra, 23 de ani, masterandă)

La fel de pierduți în agenda internă par și cei care susțin ideea boicotului și a „grevei cetățenești“, cu scopul de a „delegitima acest simulacru democratic prin neprezentarea la vot sau anularea votului“. Într-adevăr, tot ce mai lipsește spațiului nostru democratic, și-așa anulara de fragil, e refuzul unei categorii reprezentate a populației de a merge la vot. Mai ales că de data asta e vorba de reprezentarea noastră la nivel european pentru următorii 5 ani. N-aș lăsa pe alții să decidă cine va dezbate în numele meu chestiuni care ar fi exploatarea prin fracturare hidrolică, Carta drepturilor digitale, legislația anti-discriminare, evacuările forțate, accesul la informație ș.a.m.d. Chiar dacă, în discursul public de la noi, Europa pare o insulă din ce în ce mai îndepărtată.

Apariția acestui text a beneficiat de asistența Uniunii Europene, în cadrul unui grant oferit de Parlamentul European în domeniul comunicării. De conținutul acestui articol este responsabilă doar revista Dilema veche, și nu se poate considera sub nici o formă că textul reflectă punctul de vedere al Uniunii Europene.

Proiectul „BeEU - 8 organizații mass-media pentru un Parlament“ este cofinanțat de Uniunea Europeană.

Like 49

Aparut în Dilema veche, nr. 536, 22-28 mai 2014

0 comentarii 944 vizualizări

 INREGISTRATI-VA PENTRU A RECOMANDA

TIPARITI ARTICOLUL

COMENTARII

TRIMITETI PRIN E-MAIL UNUI PRIETEN

RECOMANDATI

ABONATI-VA PRIN RSS

PUBLICITATE

Rodica ZAFIU
Onomatopee

Interjecțiile și onomatopeele aparțin prin tradiție unei zone lingvistice mai puțin studiate. E de obicei o surpriză pentru un începător într-ale lingvisticii să descopere cum sunetele și zgomotele naturale, de pildă strigătele produse de animale, sînt approximate de limbile existente în feluri destul de diferite.

citiți

Cu ochii-n 3, 14

- Prezentînd o știre despre salvarea unor „urși beți“ - animalele fiind ținute captive într-un bar din Soci, unde li i se dădea alcool pentru amuzamentul clienților -, prezentatoarea a făcut o greșeală absolut onestă, spunînd că „rușii beți vor fi aduși la dezalcoolizare în România“. Acum, serios, de urși beți n-am prea auzit, dar de ruși... (S.G.)

- Am primit din Statele Unite un plic pe al cărui timbru era portretul lui Richard Feynman, cel care a pus bazele fizicii cuantice, considerat a fi cel mai important fizician din ultima jumătate de secol. Am răspuns acelei scrisori printr-un plic pe al cărui timbru românesc era o reproducere cu scena Nașterii Domnului. (M. C.)

citiți